॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ३८–४०)

ॐ। सह नांववतु। सह नों भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेज्ञस्विनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहैं॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ब्रह्मंमेतु माम्। मधुंमेतु माम्। ब्रह्मंमेव मधुंमेतु माम्। यास्ते सोम प्रजाव्थ्सोभि सो अहम्। दुःस्वंप्रहन्दुंरुष्यह। यास्ते सोम प्राणाः स्तां जुंहोमि। त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। ब्रह्महृत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुंपर्णं पठंन्ति। ते सोमं प्राप्नुंवन्ति। आस्हस्रात्पङ्किं पुनंन्ति। ओम्॥५५॥

ब्रह्मं मेधयां। मधुं मेधयां। ब्रह्मंमेव मधुं मेधयां। अद्या नों देव सवितः प्रजावंथ्सावीः सौभंगम्। परां दुःष्वप्नियः सुव। विश्वांनि देव सवितर्दुरितानि परां सुव। यद्भद्रं तन्म आ सुंव। मधु वातां ऋतायते मधुं क्षरन्ति सिन्धंवः। माध्वींनिः सन्त्वोषंधीः। मधु नक्तंमुतोषिस मधुंमृत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरंस्तु नः पिता। मधुंमान्नो वनस्पित्मधुंमाः अस्तु सूर्यः।

माध्वीर्गावों भवन्तु नः। य इमं त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। भ्रूण्हत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्रांह्मणास्त्रिसुंपणुं पठंन्ति। ते सोम् प्राप्नुंवन्ति। आसहस्रात्पङ्किः पुनन्ति। ओम्॥५६॥ ब्रह्मं मेधवा। मधुं मेधवा। ब्रह्मंमेव मधुं मेधवा। ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवीनामृषिर्विप्रांणां महिषो मृगाणांम्। श्येनो गृध्राणाः स्वधितिर्वनांनाः सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। ह॰ सः शुंचिषद्वसुंरन्तरिक्षसद्धोतां वेदिषदतिंथिर्दुरोणसत्। नृषद्वंरसदंतसद्योमसदजा गोजा ऋंतजा अंद्रिजा ऋतं बृहत्। ऋचे त्वां रुचे त्वा समिथ्स्रंवन्ति स्रितो न धेनौः। अन्तर्हृदा मनंसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभिचांकशीमि। हिर्ण्ययों वेतुसो मध्यं आसाम्। तस्मिन्ध्सुपूर्णो मंधुकृत्कुंलायी भजन्नास्ते मधुंदेवताभ्यः। तस्यांसते हरेयः सप्ततीरें स्वधां दुहांना अमृतंस्य धारांम्। य इदं त्रिसुंपर्णमयांचितं ब्राह्मणायं दद्यात्। वीरहत्यां वा एते घ्रंन्ति। ये ब्रांह्मणास्त्रिस्ंपर्णं पठंन्ति। ते सोमं प्राप्नुंवन्ति। आसहस्रात्पङ्किं पुननित। ओम्॥५७॥

सह नांववतु। सह नौं भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै।